

andring i Finantsloven, Forslag, som vedkommende Minister var enig i, men som han ikke selv vilde stille. Jeg er bleven bestyrket i denne Frygt ved en Uttring af det ærede Medlem her ligeoverfor, den 2den Landssthingsmand for 5te Kreds (Drenbøll). Det ærede Medlem greb Leiligheden under en anden Sags Behandling til at yttre — jeg tør gjerne sige triumferende — at nu var ved Finantslovens 2den Behandling to Forslag, der vare stillede af Medlemmer i Thinget, fuldstændig ihjelslagne, jeg tror, det var det ærede Medlems Ord. Jeg kan nu ikke tro, at det var det ærede Medlems Mening derved at ville forhindre, at de to Spørgsmaal klev optagne igjen til 3die Behandling. Det er jo ikke almindeligt i Landstthinget, at man til 3die Behandling optager Forslag, som ved 2den Behandling ere faldne med stort Flertal, og jeg idetmindste vilde ikke have raadet til Optagelsen af disse Forslag end sige have været med til at stille dem, og det forekom mig ogsaa, at det fremgik af Forbindelsen i det ærede Medlems Uttringer, at noget Saa-dant heller ikke var hans Tanke. Det ærede Medlem synes mig derimod, hvis jeg har hørt rigtigt — hans Udtalelser forelygge jo ikke endnu trykte — at ville slaa fast, at man ved 2den Behandling af Finantsloven havde opnaaet et Resultat, som man altsaa maatte vente herefter vilde blive Reglen. Hvad der for det ærede Medlem var en Triumf, har jeg modtaget med et Suk. Der er nu den Forskiel mellem os, at det ærede Medlem er et nyt Medlem, medens jeg er et meget gammelt Medlem af Thinget, og det er da naturligt, at vi se paa Sagen med forskellige Dine; det ærede Medlem kan have det Ønske at gjøre nye Principer gjældende, medens jeg har en meget naturlig Tilbøielighed til at fastholde Landstthingets Traditton. Men i ethvert Fald er det mig om at gjøre at slaa fast, at det ikke maa betragtes, som om et nyt Princip med Hensyn til Finantslovens Behandling var indført i Landstthinget ved den nævnte Afstemning. Jeg tror ogsaa, man tør sige, at det heller ikke bør betragtes saaledes, thi det var under ganske eiendommelige Omstændigheder, at denne Afstemning fandt Sted. Jeg er nød-

saget til noget at komme tilbage hertil; jeg skal gjøre det med stor Barsomhed. Der var til anden Behandling stillet to Forslag af 8 Medlemmer i Thinget. Jeg vilde nu gjerne komme ind paa Forskjellen mellem disse to Forslags Stilling, thi den har virkelig nogen Betydning, men jeg tør ikke gjøre det, fordi jeg vil holde mig saa langt borte som muligt fra Grændsen for, hvad der er tilstedeligt at sige ved en Sags 3die Behandling. Der var, som sagt, stillet to Ændringsforslag, og det blev af en af Forslagsstillerne udtrykkeligt udtalt, at det var ikke Meningen med disse Forslag, hvorved man tilsigtede at optage paa Finantsloven to Forslag af Regjeringen, der vare blevene forkastede i det andet Thing, at føre dem til det Yderste; man vilde ikke fremkalde nogen Konflikt, men kun en gjentagen Overbevielse af Forslagene i det andet Thing. Den høitærede Minister erklærede sig enig i Forslagene; han ønskede deres Vedtagelse og haabede, at de, naar de bleve vedtagne her i Thinget, ogsaa vilde blive vedtagne i det andet Thing; han tiltraadte altsaa disse Forslag, men erklærede samtidigt, at han ikke selv havde villet stille dem, fordi han vilde lade Landstthinget have frie Hænder. Dette viste sig nu at være meget uheldigt, thi denne Frihed blev for ærede Medlemmer til en Tvang; ærede Medlemmer, der efter deres egen Udtalelse ønskede Forslagenes Vedtagelse, fandt sig ved denne Frihed, der var bleven til Tvang, nødte til at stemme mod, hvad baade de selv efter deres egne Udtalelser ønskede, og hvad den høitærede Minister ønskede. Det er en saa eiendommelig Situation med saa særegne Omstændigheder, at jeg tør paasta, at den ikke bør kunne paaberaabes som Præcedens ved senere Behandlinger i Landstthinget af Finantsloven. — Jeg har tilladt mig at sige, at det var et nyt Princip, der derved syntes at komme ind, nemlig det — jeg gjentager det — at Landstthinget ikke af eget Initiativ bør stille Forslag, som vel ønskes af Regjeringen, men ikke stilles af den. Jeg har imidlertid Grund til at antage, at ærede Medlemmer af Thinget have troet, at det, som skete fra 8 Medlemmers Side, var noget ganske Nyt, det vil sige, at det